

burde være en Bestemmelse f. Ex. i § 6, som fastsatte, at ogsaa de Børn, som vitterlig ere adopterede mod et engang for alle oppebæret Vederlag, skulde være under Tilsyn. Jeg har oplevet et Par Exempler paa, at saadanne Børn ere blevne meget slet behandlede.

Rosenvørn: Maa jeg maaffe sige et Par Ord. Dette er jo en Sag, som Alle interessere sig for maa blive ordnet paa en hensigtsmæssig og god Maade. Jeg tror nu, at en meget væsentlig Betingelse for, at man skal kunne faae Pleiebørn godt behandlede og godt anbragte, er, i det Mindste for en stor Del af dem, den anden Lov, som vi ogsaa havde i Tjor til Behandling: Bidrag til nægte Børn. Thi dersom man faar dette Bidrag godt sikret og ligeledes faar det ordnet saaledes, at det bliver noget fyldigere, end det hidtil har været, tror jeg, at en ikke ganste ringe praktisk Bæmselighed vil være hævet. Hvad det Spørgsmaal angaar, om Loven skal gjælde ogsaa der, hvor der er en Bedtægt, som ordner disse Forhold, mener jeg, at det er rigtigt, at hvor der er en Bedtægt, kommer Loven ikke til Anvendelse. Man sætter jo dog i Almindelighed megen Pris paa den kommunale Selvstændighed, og er det da ikke ganste overensstemmende med denne Tendents hos de Allerfleste, at naar Kommunen selv kan faae sine Forhold ordnede efter de i Kommunen eksisterende konkrete Forhold, er det langt fordelagtigere og heldigere for Kommunen, end naar de skulle indordnes under en ganste almindelig Lov. Nu vil jeg tilstaa, at saavidt jeg kjender Forholdene omkring paa Landet, vil der egentlig ikke være megen Forskjel fra, hvad der er bestemt i denne Lov, forudsat at den gaar igjennem, som den foreligger her, men der er dog Forskjelligheder, og det Forskjelligheder, som have en vis Betydning. Et er der jo naturligtvis, som vi ved Behandlingen af denne Lov nødvendigvis stadig maa have for Die, og det er, at der forudsættes megen god Billie og megen Tilhøielighed hos de Forskjellige til at ordne disse Forhold paa en hensigtsmæssig Maade, thi jeg tror virkelig ikke, at det vil føre til noget heldigt Resultat, om f. Ex. Ovrigheden, Kommunalbestyrelsen eller Sogneraadet, faar Bemyndigelse til at sige til den eller den: Du skal føre Tilsyn med Pleiebørn; naar der ikke er Kald og Byst til Stede hos den Paagjældende, tror jeg, at det bliver et daarligt Resultat. Saa er der navnlig et Punkt, som en æret Landssthingsmand (Ovesen) har bragt frem, idet han ønskede, at Bestemmelsen om Undtagelse for Kjøbenhavns Kommune med Hensyn til de

Børn, den anbringer, skulde falde bort. Der kan jeg ikke sige Andet, end at der her i Kjøbenhavn fra Kommunens Side er sørget med en høj Grad af Omhu og med betydelig større Offre end det egentlig legalt kunde paalægges den, for disse Børn, der er i saa Henseende viist megen Dydighed og jeg kan tillige sige handlet med megen Kjærlighed. Jeg taler naturligvis kun om de Børn, som Fattigvæsenet sætter ud, thi det er kun dem, der er Tale om at undtage. Vi havde forrige Gang en Del Dphsninger, der vare komne fra Magistratens 3die Afdeling, og deraf kan man se, at Kommunen dels sørger for, at Børnene faae et saa vidt muligt godt Hjem, og dels for, at de blive ordentlig og godt klædte. Der bliver stadig ført Tilsyn med dem; hvis de blive syge, bliver deres Kur betalt af Kommunen, og naar de blive ældre og f. Ex. blive anbragte som Lærlinge et eller andet Sted, sørger Magistratens 3die Afdeling for, at der sluttet en hensigtsmæssig og god Kontrakt paa deres Vegne. Man fører som jagt et meget omhyggeligt Tilsyn med Børnene lige til deres attende Aar. Den Mand, der staar i Spidsen for 3die Afdeling, besidder baade Dydighed til at udføre denne Gjerning og omfatter den med en høj Grad af Kjærlighed. Det vil derfor gjøre mig ondt, eller rettere sagt, jeg er bange for, at der vil ske mere Skade end Gavn, om man udelod den Bestemmelse om, at de Børn, som Kjøbenhavns Fattigvæsen sætter ud, ikke skulde være det Tilsyn underkastet, som ellers Loven omhandler. Det kunde meget let komme til at gaa ud over Børnene. Det kunde jo nok være, at man de allerfleste Steder — det er jo navnlig paa Landet, at Børnene blive sat ud fra 3die Afdeling — vilde erkjende, at den Omhu, hvormed der blev sørget for Børnene, var af saa stor Betydning, at man ganste vilde lade dem være i Ro, men vis derpaa er jeg ikke, og jeg tror, som sagt, at det i selve de fattige Børns Interesse er meget ønskeligt, at man lader denne Bestemmelse staa.

Ovesen: Det forekommer mig, at det noget beror paa en Misforstaaelse af det jeg har udtalt, dersom det ærede Medlem har frygtet for, at Udelukkelsen af den Bestemmelse i Lovforslaget skulde føre til, at de af Kjøbenhavns Fattigvæsen udsatte Børn fik det mindre godt, end de havde det nu. Skulde det virkelig være Tilfældet, skulde jeg være den Første til at fraraade det. Det har nemlig været langt fra min Tanke og Mening, at man skulde forhindre Kjøbenhavns Fattigvæsen i at føre alt det Tilsyn med de af Fattigvæsenet udsatte Børn,